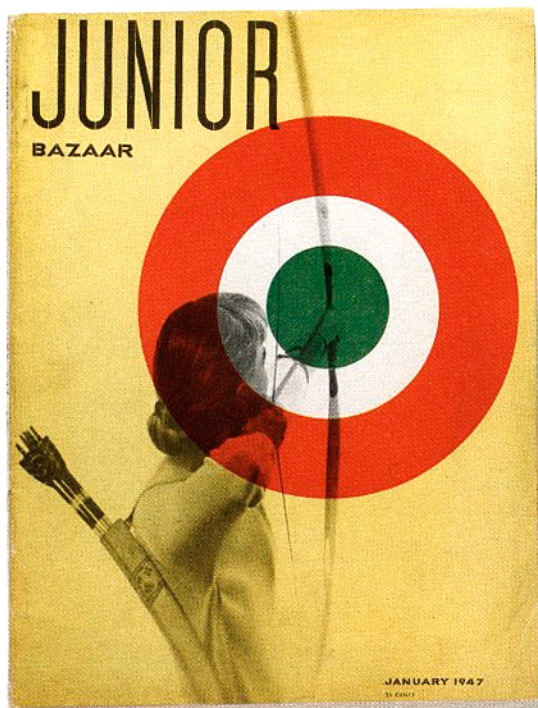

En tro på att ingenting är omöjligt

Junior Bazaar, januari 1947.
Art direction: Alexey Brodovitch och Lillian Bassman.
Foto: Ernst Beadle. Bild: Hjärta Smärta

JAG minns ögonblicken innan föreläsningen med Ruth Ansel på Moderna Museet 2009 mer än vad jag minns själva föreläsningen. Den dunkla salen var fylld till brädden och det låg en förväntan i luften. Många hade rest flera mil för att få lyssna på kvinnan som arbetat på de stora tidningarna och med de stora namnen. Hela arrangemanget var präglad av vördnad och respekt. Sedan anträdde hon scenen och rev av ett föredrag utan like. Någon timme senare gick jag ut genom dörren uppfylld av en tro på att ingenting är omöjligt.

Det var egentligen ingen självklarhet att Ruth Ansel skulle föreläsa i Stockholm. Det handlade om ett initiativ från byrån Hjärta Smärta och deras projekt Hall of Femmes. De hade, på jakt efter kvinnliga förebilder inom grafisk design, letat fram denna fantastiska kreatör och riktat strålkastarljuset mot henne. Utan dem skulle betydligt färre ha hört talas om Ruth Ansel.

I december släppte de ytterligare två böcker i sin serie. En om art directorn och fotografen Lillian Bassman, samt en om bokformgivaren Carin Goldberg. Två färgstarka kvinnor vars resuméer ligger på samma nivå som Ruth Ansel. Men de har båda hamnat lite i skymundan, trots att de också skulle kunna fylla Moderna Museets sal till bristningsgränsen.

Ursprunget för Hall of Femmes är nämligen en avsaknad av kvinnliga förebilder inom grafisk design. Något som känns extremt anmärkningsvärt 2011. Men som tur är finns det personer som gör någonting åt det. Personer som själva fyller i de bitar av designhistorien som de saknar, så att de finns där nästa gång någon letar. Hall of Femmes gör avsaknaden av kvinnor inom branschen till en brinnande fråga och nu får vi se till att inte göra samma misstag igen. ¶ Sara Wilk / redaktör

